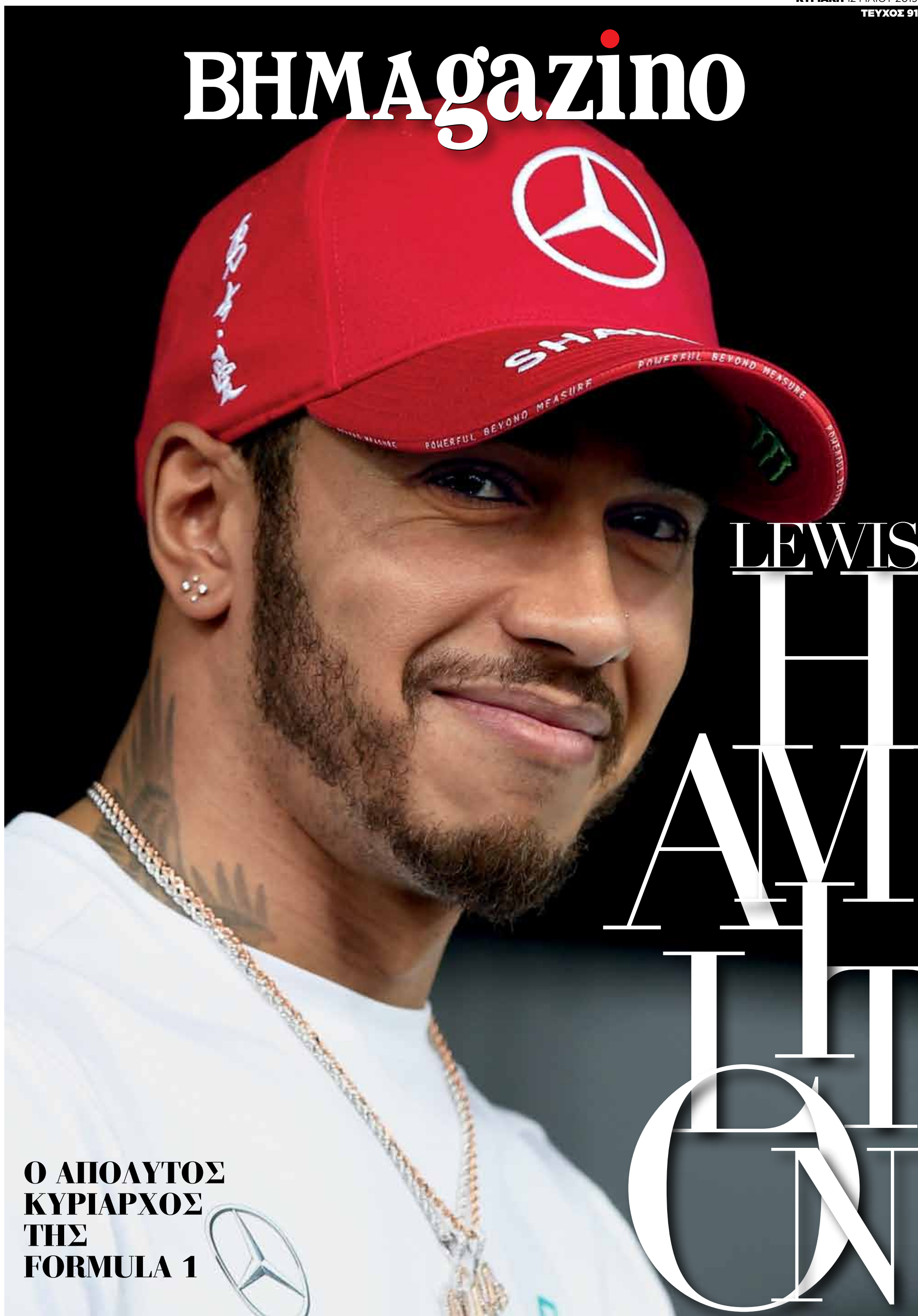

BHMagazino

LEWIS

AM
THE
ON

**Ο ΑΠΟΛΥΤΟΣ
ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ
ΤΗΣ
FORMULA 1**

MONACO GRAND PRIX Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ Σ. 12
ΠΡΟΣΩΠΑ ΜΟΥΤΕΡ, ΜΑΡΙΝΟ, ΛΙΑΝΤΟΥ, ΑΡΒΕΛΕΡ Σ. 16, 18, 21, 34
ΣΠΙΓΚΕΛ - ΕΛΙΣΟΝ ΧΑΣΜΑ ΓΕΝΕΩΝ ΣΤΗ SILICON VALLEY Σ. 22

Ο ΕΞΕΧΩΡΙΣΤΟΣ κ. HAMILTON

Κάτω: Ο πέντε φορές παγκόσμιος πρωταθλητής της F1 ποζάρει ως θριαμβευτής στο εφετινό Grand Prix του Μπαχρέιν στις 31 Μαρτίου.

Δεξιά: Με το μονοθέσιο της Mercedes-AMG Petronas Motorsport στο περυσινό Grand Prix του Μονακό.

Ενα από τα χαρακτηριστικά της οδήγησης του βρετανού σουπερστάρ της F1 είναι ότι πατάει αργά τα φρένα στις στροφές, κερδίζοντας σε ταχύτητα, αλλά με κίνδυνο να απολέσει τον έλεγχο. Το ίδιο ακριβώς κάνει και στη ζωή του.

ΑΠΟ ΤΗ ΝΑΤΑΣΣΑ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ

Με μόλις τέσσερις αγώνες να έχουν ολοκληρωθεί για την εφετινή σεζόν, οι Λιούις Χάμιλτον και Βαλτέρι Μπότας, συναθλητές στην ομάδα της Mercedes, έχουν κερδίσει ισάριθμα GP, με τον Φινλανδό να προηγείται στη γενική κατάταξη των οδηγών με μόλις έναν βαθμό, δημιουργώντας μια εύθραυστη ισορροπία – ακριβώς από αυτές που αρέσκεται τόσο πολύ να καταλύει ο Χάμιλτον.

Τα λόγια του πολύπειρου Τότο Βολφ, επικεφαλής της Mercedes-AMG Petronas Motorsport, όπως είναι το πλήρες όνομα της ομάδας, λίγες ημέρες μετά την καρό σημαία στο Μπακού του Αζερμπαϊτζάν (στις 28 Απριλίου), είναι ενδεικτικά της απρόβλεπτης δυναμικής που έχει αναπτυχθεί και ταυτόχρονα μια προειδοποίηση προς τον Βρετανό που θεωρείται ο πλέον ταλαντούχος πιλότος της γενιάς του και ένας από τους πιο επιτυχημένους στην ιστορία της F1, επισφραγίζοντας την υπεροχή του με πέντε πρωταθλήματα και πάμπολλα ρεκόρ: «Έχουμε δύο οδηγούς που διαθέτουν την ικανότητα αλλά και τη φιλοδοξία να κερδίσουν το πρωτάθλημα. Απομένουν ακόμη πολλοί αγώνες και σίγουρα η σχέση μεταξύ τους είναι εξαιρετικά σημαντική προκειμένου να μην περάσουμε ξανά όσα περάσαμε με τις σχέσεις Νίκο Ρόσπεργκ - Λιούις Χάμιλτον».

Ευφυής και ανυπάκουος

Τρία χρόνια πίσω, τη σεζόν 2015-2016, στον τελευταίο αγώνα του πρωταθλήματος στο Αμπου Ντάμπι, ο Χάμιλτον οδηγεί την κούρσα. Είναι μια παράξενη χρονιά για τον Βρετανό. Συνεχή προβλήματα με τον κινητήρα του έχουν στοιχίσει κάμποσες ποινές και θέσεις στο grid. Στρατηγικά λάθη από τη Mercedes, σε μία τουλάχιστον περίπτωση, αυτή του GP του Μονακό, του στερούν την πρώτη θέση, ενώ προηγουμένως μια ίσως υπολογισμένη απειροσκήφια από τον γερμανό team-mate του στο ισπανικό GP έχει οδηγήσει αμφότερους σε εγκατάλειψη. Παρ' όλα αυτά, στο τελευταίο GP της σεζόν ο Χάμιλτον βρίσκεται βαθμολογικά στη δεύτερη θέση της κατάταξης των οδηγών και για να κλειδώσει την πρώτη θέση και την κατάκτηση του πρωταθλήματος ο ομόσπουλος του Νίκο Ρόσπεργκ (που προηγείται κατά 12 βαθμούς) πρέπει να μείνει στην τέταρτη θέση στον κρίσιμο αγώνα. Κάπως έτσι, στους τελευταίους γύρους του αραβικού GP, ο Χάμιλτον, κόντρα στις παραινήσεις και στις επιπλήξεις που διαπερνούν τα ακουστικά του καθώς και στη στρατηγική της Mercedes να μη διακινδυνεύσει κανένας από τους οδηγούς της μια

ενδεχόμενη νίκη από τον Σεμπάστιαν Φέτελ, αποφασίζει να επιβραδύνει προκειμένου να επιτρέψει στους αντίπαλους οδηγούς να προσπεράσουν τον Ρόσπεργκ. Δεν τα καταφέρνει, ή μάλλον ορθότερα οι άλλοι οδηγοί δεν καταφέρνουν να καθιλωθούν τον Γερμανό, που τερματίζει δεύτερος πίσω του και του «κλέβει» το πρωτάθλημα. «Ήμουν επικεφαλής, άρα ήλεγχα τον ρυθμό του αγώνα. Αυτοί είναι οι κανόνες» θα πει ο Βρετανός μετά το τέλος της αναμέτρησης, χωρίς ίχνος μεταμέλειας που αγνόησε τις άνωθεν εντολές. «Η αναρχία δεν είναι λειτουργική για καμιά ομάδα» θα ανταπαντήσει ο Τότο Βολφ προσπαθώντας να χαλιναγωγήσει τον Χάμιλτον, ο οποίος δε επανέλθει ξανά και ξανά σε δηλώσεις του αφήνοντας αιχμές για μεροληψία. «Δυστυχώς δεν είχα ίσες ευκαιρίες. Υπήρξαν πολλά σφάλματα και αστοχίες που δεν έγιναν στην άλλη πλευρά και αυτό με έκανε πολύ απλά να προσπαθώ να εκμεταλλευτώ και την παραμικρή ευκαιρία. Στο κάτω κάτω, δεν έβλαψα κανέναν ούτε έθεσα κανέναν σε κίνδυνο. Και θα το έκανα ξανά. Εξάλλου, βρίσκομαι εκεί έξω για να μάχομαι». Πολλώ δε μάλλον όταν ο βρετανός πολυνίκης και πρώτος μαύρος οδηγός στην ιστορία της F1 έχει απέναντί του τον παλιό του γνώριμο, από τις πίστες των kart ακόμη, γιο του Κέκε Ρόσπεργκ, μόνιμο κάτοικο Μονακό από τα γεννοφάσκια του. Ακόμη και αν πλέον ο Λιούις Χάμιλτον δηλώνει επίσης κάτοικος του Πριγκιπάτου, όπου μετοίκησε το 2010 από τις όχθες της ελβετικής λίμνης Λεμάν, ο Βρετανός προέρχεται από ένα πολύ διαφορετικό περιβάλλον σε σχέση με το σύνηθες υπόβαθρο των οδηγών της F1, η οποία αποτελούσε ανέκαθεν ιδιαίτερος ακριβή ενασχόληση όπου σπανίως το ταλέντο αρκεί από μόνο του.

Πρώτος μεταξύ ίσων

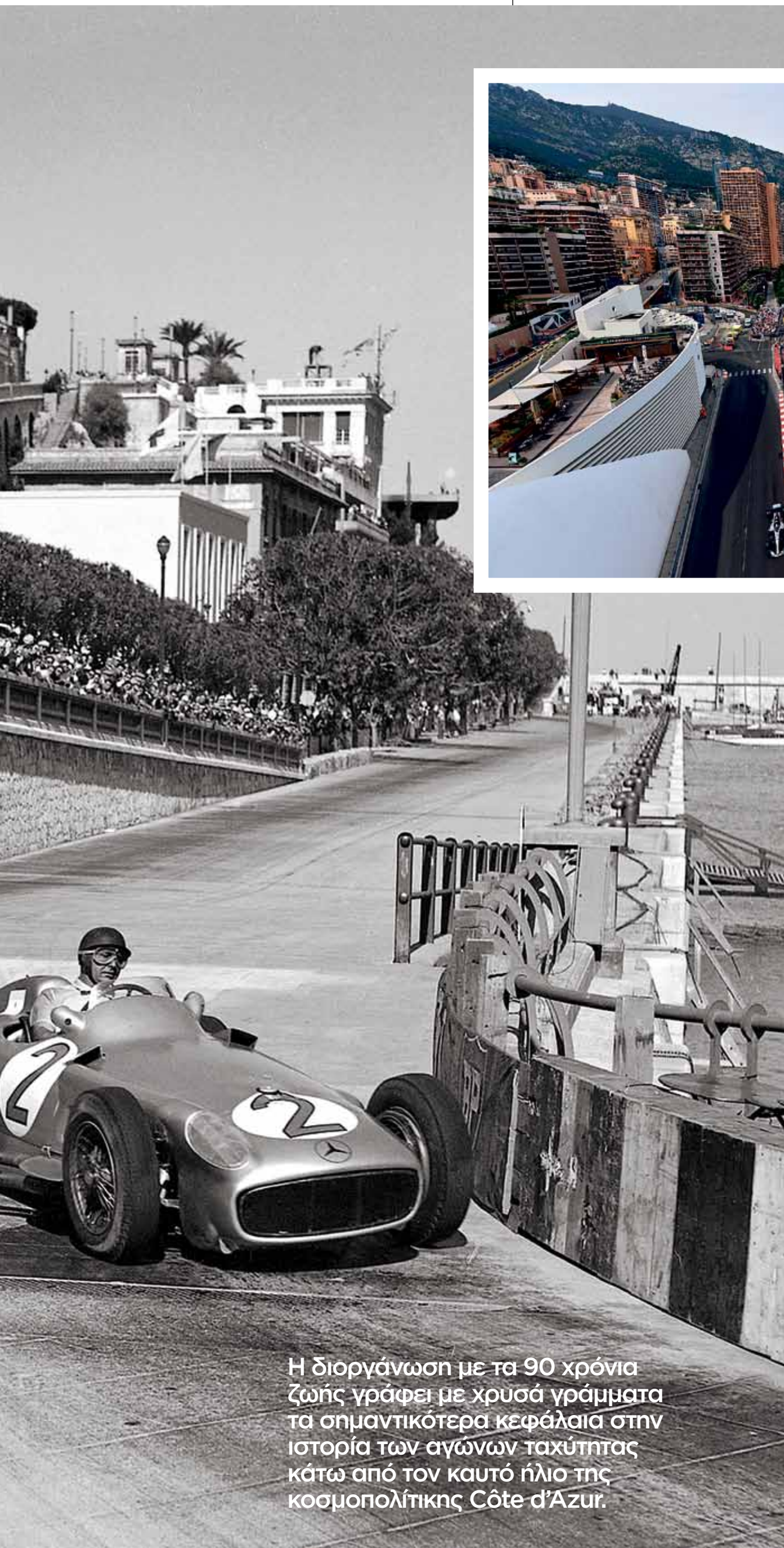
Για την ακρίβεια, είναι εξαιρετικά σπάνιες οι περιπτώσεις σαν αυτές του Χάμιλτον που ξεκίνησε από τις εργατικές κατοικίες του Στίβενεϊτζ στο Χέρτφορντσαϊρ ως ελάχιστος πιτσιρικάς με ταλέντο στα τηλεκατευθυνόμενα για να μεταπηδήσει στα καρτ και στη συνέχεια στη Formula Renault, τη Formula 3 Euro Series και το GP2 με αιματηρές θυσιές από τον πατέρα του, ο οποίος για να τον ενισχύσει έκανε τρεις δουλειές. Ο Βρετανός δεν έκρυψε ποτέ την ταπεινή καταγωγή του, θεωρώντας την αυτοδικαίως ως μία επιπλέον απόδειξη της αξίας του, καθώς επί της ουσίας χρειάστηκε να διανύσει μια τεράστια απόσταση από τον ελάχιστο εαυτό του έως τα πέντε πρωταθλήματα στην F1 και το status του superstar. «Προέρχομαι από φτωχή οικογένεια. Και είχα απολύ-

MONACO GRAND PRIX

THE LEGEND ΤΑΧΥΤΗΤΑ & ΛΑΜΨΗ

Το Μονακό τον Μάιο του 2018, με τον Λιούις Χάμιλτον στο μονοθέσιο της Mercedes-AMG Petronas Motorsport και τον Μάιο του 1955 με τους Χουάν Μανουέλ Φάντζιο και Στέρλινγκ Μος στα Ασημένια Βέλη της Mercedes.

Η διοργάνωση με τα 90 χρόνια ζωής γράφει με χρυσά γράμματα τα σημαντικότερα κεφάλαια στην ιστορία των αγώνων ταχύτητας κάτω από τον καυτό ήλιο της κοσμοπολίτικης Côte d'Azur.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΑΓΓΕΛΗ ΚΙΟΥΣΗ

Η διαπίστωση είναι κοινή και ανήκει σε εκείνους που κινούσαν πάντοτε τα νήματα στη Formula 1: ο τελευταίος αγώνας που θα κινδύνευε να εξαιρεθεί από το πρόγραμμα του παγκοσμίου πρωταθλήματος είναι το Grand Prix του Μονακό. Μόνο η επιθυμία των ιδίων των Μονεγάσκων να «χάσουν» τον αγώνα θα μπορούσε να προκαλέσει την απώλειά του, αλλά αυτό δεν προβλέπεται, καθώς το Μονακό τον χρειάζεται τόσο όσο και η βιομηχανία των αγώνων χρειάζεται το Μονακό.

Οι αγώνες αυτοκινήτων αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του μύθου που δημιούργησε ο Οίκος των Γκριμάλντι για το Πριγκιπάτο του, χορηγώντας το πρώτο event εκεί το 1929, πολύ προτού αυτό ενταχθεί επισήμως στον θεσμό της Formula 1 το 1950 και χαρακτηριστεί σχεδόν από την αρχή ο απόλυτος ευρωπαϊκός προορισμός του διεθνούς jet-set.

Με έκταση μόλις 2,2 τετραγωνικών χιλιομέτρων, το δεύτερο, μετά το Βατικανό, μικρότερο ανεξάρτητο κράτος διεθνώς, με πρωτεύουσα το Μόντε Κάρλο, αποτελεί την επιτομή ενός τρόπου ζωής έντονα ταυτισμένου με τη F1. Η μαρίνα του φιλοξενεί κάποια από τα ωραιότερα σκάφη του κόσμου, το καζίνο του Μόντε Κάρλο είναι «must» για τους λάτρεις του σπορ, τα κορυφαία κλαμπ του όπως το Amber Lounge και το Jimmy's είναι απρόσιτα στους κοινούς θνητούς τις ημέρες του αγώνα – αλλά όχι μόνο τότε. Στον αντίποδα, το Μονακό υπηρετεί εξαιρετικά την ιδιωτικότητα των κατοίκων του όταν αυτοί την επιδιώκουν, παρέχει απόλυτη ασφάλεια σε αυτούς και στους επισκέπτες του και επιβάλλει τους δικούς του κανόνες στο σπορ.

Η ετήσια συνάντηση στο εμβληματικότερο σιρκουί πόλης όλων των εποχών, η οποία θα πραγματοποιηθεί τη μεθεπόμενη Κυριακή, 26 Μαΐου, δεν ξεκινά την Παρασκευή όπως στα υπόλοιπα Grand Prix αλλά την Πέμπτη, με τα δύο σκέλη των ελεύθερων δοκιμών. Την Παρασκευή οι δρόμοι παραμένουν ανοιχτοί στους κατοίκους για να μετακινηθούν ελεύθερα μέχρι τα ξημερώματα του Σαββάτου, που κλείνουν και πάλι για το τρίτο σκέλος των ελεύθερων δοκιμών, τις κατατακτήριες δοκιμές και βέβαια τον αγώνα της Κυριακής.

Η δημιουργία του μύθου

Η ιστορία αυτού του αγώνα σχεδόν ταυτίζεται χρονικά με την ανάληψη της εξουσίας, τον Μάιο του 1949, από τον πρίγκιπα Ρενιέ τον 3ο, γιο του πρίγκιπα Πιερ, σύζυγο της Γκρέις Κέλι, πατέρα της Καρολίνας, της Στεφανί και του σημερινού μονάρχη, πρίγκιπα Αλβέρτου. Οι τρεις πωλώνες ανάπτυξης του Πριγκιπάτου κατά τον Ρενιέ έπρεπε να είναι ο μαζικός τουρισμός, η ελαφρά βιομηχανία και οι χρηματοοικονομικές υπηρεσίες. Προσπάθησε να πείσει αμερικανούς επενδυτές να αγοράσουν το καζίνο και να οικοδομήσουν νέα ξενοδοχεία, αλλά το μόνο που

ΑΠΟ ΤΗ
ΜΑΡΙΛΕΝΑ ΑΣΤΡΑΠΕΛΛΟΥ

«Απεχθάνομαι όταν οι αρχιτέκτονες αναλύουν την αρχιτεκτονική μόνο με σοφιστικές και μη οπτικούς τρόπους. Μου αρέσει όταν τα κτίρια προκαλούν μια άμεση ανταπόκριση στο κοινό και ναι, αυτή είναι μια “ποπ” προσέγγιση. Δεν θέλω να συζητώ για αφηρημένες έννοιες με ένα σωρό τύπους που είναι “κούκου”». Ακόμη και αν δεν δήλωνε ευθαρσώς τα παραπάνω στον φίλο, συνεργάτη του και διάσημο βραζιλιάνο εικαστικό Vik Muniz σε μια συνέντευξη στο περιοδικό «Interview», θα το συμπέρανε κανείς από το βιογραφικό του. Ο Πίτερ Μαρίνο είναι ο πιο περιζήτητος νεοϋορκέζος αρχιτέκτονας που έχει σχεδιάσει σχεδόν κατ’ αποκλειστικότητα τα καταστήματα των πιο πολυτελών brands διεθνώς, από Louis Vuitton, Armani, και Calvin Klein, μέχρι Ermenegildo Zegna και Christian Dior, ακριβώς επειδή η δουλειά του προκαλεί μια «άμεση ανταπόκριση» στον θεατή και επισκέπτη της. Για παράδειγμα, ο δεκαώροφος «πύργος» του οίκου Chanel στο Τόκιο είχε προκαλέσει ιδιαίτερη αίσθηση όταν άνοιξε το 2005 στην Γκίνζα, τη «Μέκκα» της κατανάλωσης στην ιαπωνική πρωτεύουσα. Αδύνατον να διαφύγει της προσοχής των διερχομένων η γυάλινη πρόσοψη που είναι εμπνευσμένη από το χαρακτηριστικό «καπιτονέ» μοτίβο στις τσάντες της Κοκό Σανέλ και φωταγωγείται με φαντασμαγορικό τρόπο με τη συνδρομή 700.000 διόδων εκπομπής φωτός. Στο εσωτερικό του κτιρίου 1.300 τ.μ. διατίθενται για απρόσκοπτο shopping, ενώ υπάρχει και ένας συναυλιακός χώρος για όσους επιθυμούν μια διαφορετικού τύπου εκτόνωση. Ο Μαρίνο γνωρίζει πολύ καλά πώς να σχεδιάζει την αρχιτεκτονική ως αντανάκλαση ενός brand και να το ισχυροποι-

THE PETER MARINO WAY

Ο εκκεντρικός αρχιτέκτονας ξέρει πώς να μετουσιώνει τη φιλοσοφία των μεγαλύτερων brands του κόσμου σε εντυπωσιακές κατασκευές.

JACQUES BRINON/AP

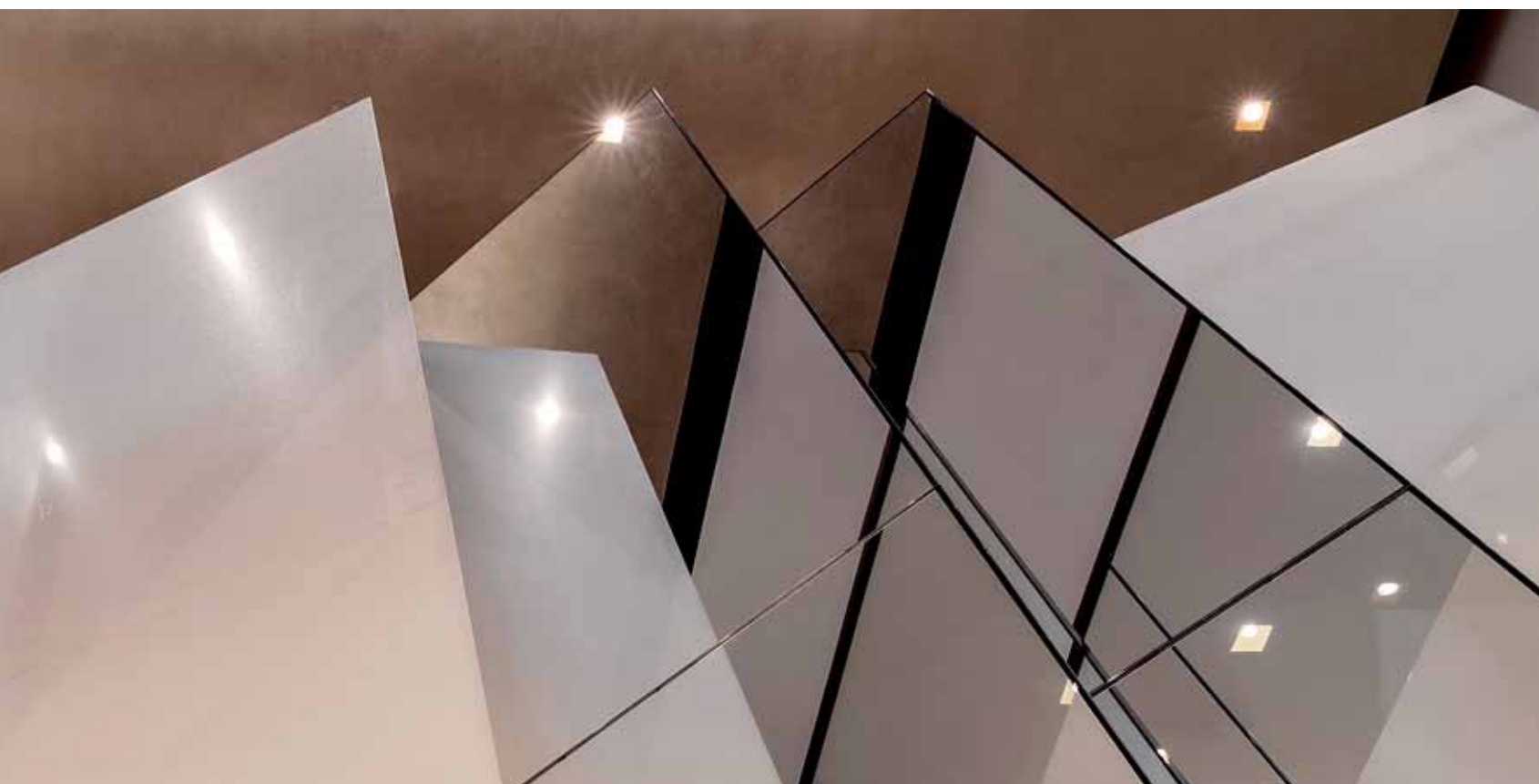
εί στη συνείδηση του πελάτη. Αντίστοιχα, στην περίπτωση της μπουτίκ του Τζι-όρτζιο Αρμάνι στη Madison Avenue της Νέα Υόρκης είχε εφαρμόσει τον απόλυτο μινιμαλισμό ήδη από το 1995, μια τάση που βρήκε πολλούς μιμητές σε όλον τον κόσμο, αν και συνήθως όχι με το ίδιο, υψηλό επιπέδου, αποτέλεσμα. Από το Factory στο Bameys «Αν σχεδιάσεις ένα μουσείο θεωρείται κάτι ιερό, ενώ αν σχεδιάσεις ένα κατάστημα θεωρείται κάτι βλάσφημο. Εγώ αυτό που λέω είναι: “Ελάτε, ξεπεράστε το”. Δεν ξέρω σε ποια σπηλιά έχετε ζήσει αλλά πρέπει να συρθείτε έξω από αυτήν». Ο Μαρίνο δεν κάνει διαχωρισμούς ανάμεσα στο εμπόριο και την τέχνη. Αυτή είναι η κληρονομιά που του άφησε η συναναστροφή του με τον Αντι Γουόρχολ, ο οποίος υπήρξε ο πρώτος του πελάτης όταν άνοιξε το αρχιτεκτονικό του γραφείο, Peter Marino Architect PLLC το 1978. Το δείγμα γραφής του ως αποφοίτου

του Πανεπιστημίου Κορνέλ το είχαν ήδη εκτιμήσει οι Skidmore, Owings & Merrill, ένα από τα μεγαλύτερα αρχιτεκτονικά γραφεία του κόσμου, η εταιρεία των I. M. Pei και Cossutta & Ponte, όπως επίσης και ο βιομηχανικός σχεδιαστής Τζορτζ Νέλσον. Ο πάπας της ποπ-αρτ, Γουόρχολ, απλώς οσμίστηκε με τη σειρά του το ταλέντο του εκκολλημένου Μαρίνο και του ανέθεσε να ανακαινίσει το σπίτι του στο Upper East Side της Νέας Υόρκης, όπως επίσης και το τρίτο Factory στην οδό Broadway 860. Κατ’ αυτόν τον τρόπο τού άνοιξε την πόρτα σε μια εκκωφαντική φήμη που δεν θα τον εγκατέλειπε ποτέ, αλλά και στο εκλεκτότερο πελατολόγιο του κόσμου, που δεν φειδόνταν χρημάτων. Εκείνος ήταν που τον σύστησε στις οικογένειες Ρότσιλντ και Ανιέλι. Ο Μαρίνο λοιπόν ξεκίνησε την καριέρα του ως αρχιτέκτονας ιδιωτικών κατοικιών. Σύντομα θα γινόταν ο κυρίαρχος του παιχνιδιού, ένας «starchitect» στο είδος

● Ο Πίτερ Μαρίνο με την πριγκίπισσα Αλεσάντρα Μποργκέζε (η οποία υπήρξε σύζυγος του Κωνσταντίνου Νιάρχου) το 2014 στα εγκαίνια του Μουσείου και Πολιτιστικού Κέντρου της Louis Vuitton στο Παρίσι, το οποίο σχεδίασε ο Φρανκ Γκέρι.

● Το σαλέ του αμερικανού αρχιτέκτονα στο Κολοράντο.

**Αν σχεδιά-
σεις ένα μου-
σείο θεωρεί-
ται κάτι ιερό,
ενώ αν σχε-
διάσεις ένα
κατάστημα
θεωρείται
κάτι βλάσφη-
μο. Εγώ αυτό
που λέω
είναι: “Ελά-
τε, ξεπερά-
στε το”**

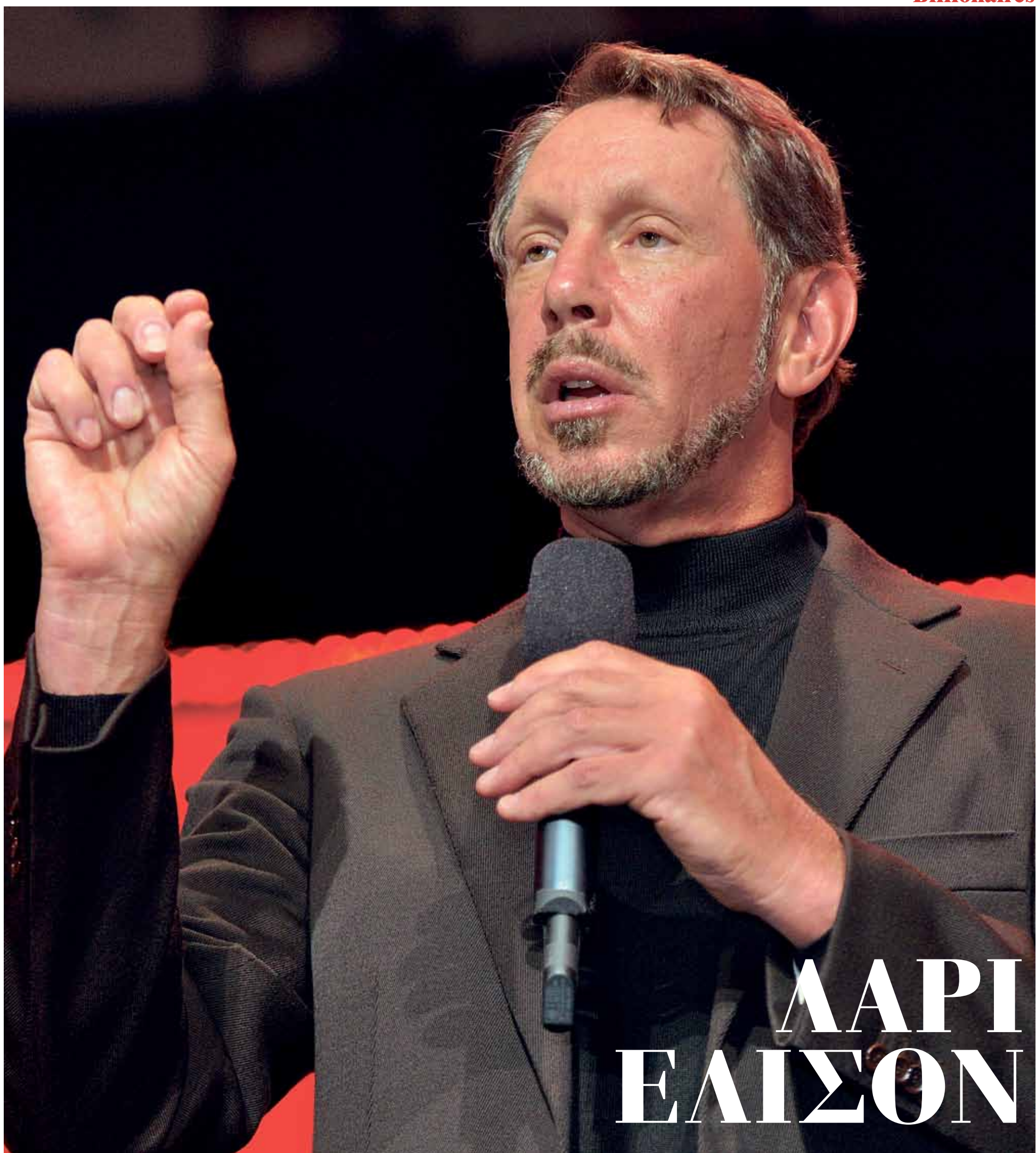
Ο Μαρίνο βρίσκεται πίσω και από το πενταώροφο κτίριο του οίκου Chanel στην οδό Bağdat της Κωνσταντινούπολης με τα ταμπλό από λευκό μάρμαρο και γυαλί (λεπτομέρεια επάνω).

EBAN ΣΠΙΓΚΕΛ

ΤΑ ΔΥΟ ΑΚΡΑ ΤΗΣ ΣΙΛΙΚΟΝ ΒΑΛΕΪ

Η μεταβολή των μεθόδων και των αντιλήψεων στη βιομηχανία της τεχνολογίας συνοψίζεται στην εικόνα του νεότερου και του γηραιότερου εκπροσώπου της.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΡΚΟ
ΚΑΡΑΣΑΡΙΝΗ

Εδώ και σαράντα χρόνια η Σίλικον Βάλεϊ θεωρείται μονοπώλιο των νέων. Ο Μπιλ Γκέιτς ήταν 20 ετών όταν ίδρυσε τη Microsoft, ο Στιβ Τζομπς 21 όταν ξεκίνησε την Apple, οι Σεργκέι Μπριν και Λάρι Πέιτζ 25 όταν δημιούργησαν την Google. Η καινοτομία είναι παιχνίδι της νεολαίας, υποτίθεται – και, πράγματι, ο τελευταίος κρίκος στη μεγάλη αλυσίδα

της επιτυχίας φαίνεται να επιβεβαιώνει τον κανόνα. Ο Εβαν Σπίγκελ, ιδρυτής του Snapchat, του εξαιρετικά δημοφιλούς κοινωνικού μέσου που ειδικεύεται στα αυτοεξαφανιζόμενα μετά την πρώτη ανάγνωση μηνύματα, κάτοχος περιουσίας ύψους 2,7 δισ. δολαρίων, απέσπασε το 2015 τον τίτλο του νεότερου δισεκατομμυριούχου παγκοσμίως. Ωστόσο, αντί μιας ωδής στη νεότητα και στις ρηζικέλευθες ιδέες της, θα πρέπει κανείς να

κάνει μια στάση και να ρίξει μια ματιά στους γερόλυκους της βιομηχανίας: ο Στιβ Τζομπς παρέδωσε το iPhone στα 52 του, ο Μπιλ Γκέιτς είναι ακόμη εκεί έξω και η παλαιότερη ηλικιακά караβάνα από όλες, ο Λάρι Ελison, ιδιοκτήτης της Oracle από το 1977, διάγει αισίως την όγδοη δεκαετία της ζωής του. Αν θέλει κάποιος να δει την ακτινογραφία της Σίλικον Βάλεϊ σε συνήθειες, συμπεριφορές, πρακτικές και μεθόδους, οφείλει να αντιπαραβάλει

ακριβώς τα δύο αυτά άκρα – τον 28χρονο Σπίγκελ με τον 75χρονο Ελison.

Fast food, lear jets και άγγελος της Victoria's Secret

Ο Εβαν, γιος δικηγόρων από την Καλιφόρνια, είναι πρώτα και κύρια μια προσωπικότητα που παίρνει στα σοβαρά την ιδιωτική του ζωή. Σπούδασε στο Στάνφορντ, διέκοψε τη φοίτησή του, όπως όλοι σχεδόν οι ηγέτες της Σίλικον Βάλεϊ που σέβονται

τον εαυτό τους, προκειμένου να πλουτίσει, δημιούργησε μια εφαρμογή που χρησιμοποιούν καθημερινά περίπου 186 εκατομμύρια άνθρωποι, ίδρυσε μια εταιρεία, παντρεύτηκε ένα μοντέλο, έκανε οικογένεια. Η αυστραλή σύζυγός του, η 36χρονη Μιράντα Κερ, πρώην κυρία Ορλάντο Μπλουμ και πρέσβειρα της Victoria's Secret, περιμένει ήδη το δεύτερό τους παιδί (το πρώτο, ο Χαρτ Σπίγκελ, γεννήθηκε τον Μάιο του 2017, ενώ η Κερ έχει και

Το μακρινό σουλτανάτο αποτελεί μια όαση χαλάρωσης και πολυτελών διακοπών στον Νότο της Αραβικής Χερσονήσου.

OMAN

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΑ ΒΙΛΟ

Οι βίλες του «Six Senses Zighy Bay» εκτός από δικές τους πισίνες και χώρους για spa έχουν και τα priv  κελάρια τους, με την πιο πολυτελή από αυτές, τη Four Bedroom Beachfront Reserve των 3.000 τ.μ., να διαθέτει επιπλέον και ιδιωτική παραλία. Το «Shangri-La Barr Al Jissah Resort & Spa - Al Husn» επίσης έχει δική του παραλία καθώς και φοινικόκηπο, όπου το βράδυ οργανώνονται ρεσιτάλ άρπας και σερβίρονται κοκτέιλ. Φανταστείτε την εικόνα και την αίσθηση: έναστη βραδιά στην έρημο, με τις μελωδικές συγχορδίες του αρπιστή να είναι ο μοναδικός ήχος μέσα στη σιωπή. Το «Chedi Muscat» περηφανεύεται για την πιο μεγά-

λη σε μήκος (103 μέτρα) πισίνα στη Μέση Ανατολή. Το «Al Bustan Palace, a Ritz-Carlton Hotel» είναι χτισμένο πάνω στη δική του τεράστια παραλία μήκους ενός χιλιομέτρου και προσφέρει την προεδρική σουίτα, μετά βασιλικού πρωινού και ακόμη βασιλικότερου δείπνου προς €4.800 (και πάνω, ανάλογα με την περίοδο) τη βραδιά. Είναι γνωστές οι χώρες της Αραβικής Χερσονήσου για τη (σε βαθμό υπερβολής) χλιδή που παρέχουν στους επισκέπτες τους, κυρίως σε εκείνους που... έχουν τον τρόπο τους. Ανάμεσά τους όμως το Ομάν – εκεί ταξιδεύουμε αυτή τη φορά – δεν φημίζεται μόνο για τα απίστευτα ξενοδοχεία του και για τα υπερπολυτελή malls του, αλλά και για τις φυσικές ομορφιές

του. Γι' αυτό και στις σελίδες του διεθνούς Τύπου συχνά χαρακτηρίζεται ως το στολίδι της Μέσης Ανατολής. Στη νοτιοανατολική πλευρά της Αραβικής Χερσονήσου, εκεί όπου η έρημος συναντά την Αραβική Θάλασσα, αυτή η δύσβατη χώρα με τα ψηλά βουνά και τα εντυπωσιακά φαράγγια-οάσεις υπερηφανεύεται επιπλέον για μια πλούσια ιστορία 5.000 ετών. Κάτι λοιπόν οι θησαυροί της παράδοσής του, κάτι το εντυπωσιακό φυσικό τοπίο του, ιδού γιατί το Ομάν θεωρείται ένας από τους πιο γοητευτικούς προορισμούς στην ευρύτερη περιοχή.

Λιβάνι, πετρέλαιο, τουρισμός

Η Λιβανωτοφόρος χώρα, όπως αποκαλούνταν, καθώς από την αρχαιότητα (π.Π., δηλαδή προ

● Η νύχτα πέφτει στην πρωτεύουσα Μουσκάτ και τα φώτα που ανάβουν δίνουν στο παραθαλάσσιο μέτωπο της πόλης μια παραμυθένια αίσθηση.